

CGKv Nijmegen

10 april 2020, 19:30

Welkom

Stil gebed

Votum en groet

Lied: Psalm 69: 1, 3, 5 en 8

1. Red mij, o God, het water stijgt en stijgt,
ik heb geen vaste grond onder de voeten.

Zal ik dan in het niet verzinken moeten,
in het moeras des doods, waar alles zwijgt?

Ik heb geroepen tot mijn stem 't begaf.

Voortdurend heb ik naar U uitgekeken.

Het diepe water wordt mij tot een graf,
mijn keel is hees, mijn ogen zijn bezweken.

3. Het is om U dat ik word afgeweerd,
om U draag ik het brandmerk van de schande,
verbroken zijn de broederlijke banden,
de ijver voor uw huis heeft mij verteerd.
De smaad van wie U smaadt kwam op mij neer
en met de vinger word ik nagewezen.
Mijn rouw en tranen keren tot mij weer.
In aller oog moet ik verachting lezen.

5. Verberg uw aangezicht niet voor uw knecht,
bang is het mij te moede, houd mij staande.
Gij kent mijn smaad, mijn schande en mijn schaamte,
spreek over hen die mij benauwen recht!
Nergens is troost en nergens medelij!
Gal is mijn spijs, azijn krijg ik te drinken.
Kom nader, Heer, en maak mijn leven vrij
dat mij het hart niet gans en al ontzinke.

8. Maar ik, die diep gebukt ga onder leed,
ik zal nochtans uw grote goedheid prijzen.
Dat is U liever, Heer, dan eerbewijzen,
offers waarmee men voor het altaar treedt.
Als uit de afgrond zo uw lof opgaat,
dan zal dat uw bedroefden blijdschap geven,
daar Gij de onderdrukten gadeslaat.
Gij allen die God zoekt, uw hart herleve!

Gebed

Lezing: Markus 15: 20-47

Lied: GK (2017) 204: 1 en 3

1. Mijn Verlosser hangt aan 't kruis,
hangt te kijk voor wie Hem haten,
godverlaten.

Hoor, men drijft met Hem de spot:
“Ben jij nu de Zoon van God?”

3. Mijn Verlosser hangt aan 't kruis.
Ook om mij draagt Hij dit lijden,
mijn Bevrijder.
Hij neemt door Gods zware straf
alle schulden van mij af.

Verkondiging

Lied: Psalm 22: 1, 7 en 10

1. Mijn God, Mijn God, waarom verlaat Gij mij
en blijf zo ver, terwijl ik tot U schrei,
en redt mij niet, maar gaat aan mij voor bij?
Hoe blijft Gij zwijgen?
Mijn God, ik doe tot U mijn kreten stijgen
bij dag, bij nacht. Tot U slechts kan ik vluchten,
maar krijg geen rust, geen antwoord op mijn zuchten
in klacht op klacht.

7. Het grauw dringt op, als honden van rondom,
doorboort mijn hand en voet en brengt mij om.
Mijn lijf verteerde tot de lege som
van mijn geraamte.
Zij kennen voor een stervende geen schaamte,
lachen hem uit die zich niet kan verweren,
en delen reeds, al dobbelend, zijn kleren,
hun tot een buit.

10. Want geenszins achtte mij de Heer gering,
die lag vernederd in vernedering.
Hij heeft mijn leven aan vernietiging
niet prijsgegeven!
Hij heeft zijn aanschijn over mij verheven
en op mijn woord, dat met geweene klagen
oprees tot Hem om zijne hulp te vragen,
heeft Hij gehoord!

Gebed

Toelichting bij de collecte

Lied: LB 247: 1, 3, 4 en 5

1. Blijf mij nabij, wanneer het duister daalt.

De nacht valt in, waarin geen licht meer straalt.

Andere helpers, Heer, ontvallen mij.

Der hulpelozen hulp, wees mij nabij.

3. U heb ik nodig, uw genade is

mijn enig licht in nacht en duisternis.

Wie anders zal mijn leidsman zijn dan Gij?

In nacht en ontij, Heer, blijf mij nabij.

4. Ik vrees geen kwaad, want bij mij is de Heer.

Tranen en leed zijn nu niet bitter meer.

Waar is uw prikkel, dood, wat dreigt ge mij?

Ik triomfeer, mij is de Heer nabij.

5. Houd, Heer, uw kruis hoog voor mijn brekend oog,

licht in het duister, wijs de weg omhoog.

Uw dag breekt aan, de schaduw gaat voorbij.

In dood en leven, Heer, wees Gij nabij.

Zegen